

SPANSK FORFØRER

Hvis Cristiano Ronaldo og Lionel Messi hadde fått et lydmessig kjærlighetsbarn, så hadde resultatet trolig vært like makeløst som lyden fra Wadax Studio Player.

Tekst: [Roy Ervin Solstad](#)

Foto: Roy Ervin Solstad og Wadax

Jeg har hatt mange cd-spillere, streamere og digitalkonvertere i eget anlegg som har vært ekstremt bra. Både de jeg har hatt på test og de jeg har eid selv. De har gjort at jeg i perioder har strømmet mye musikk og også spilt en del CD-plater igjen. Det til tross for at jeg hver eneste gang har måttet erkjenne at den digitale lyden ikke når opp til lyden jeg får fra platespilleren min.

Det låter rent, dynamisk, ofte med bra pondus i mellomtonen, bassen er det lite å krangle på, og på de beste digitale riggene så kan jeg huke av alt jeg liker lydmessig. Så hva er det som gjør at jeg likevel vender tilbake til det svarte gullet som krever både mer plass og mer innsats og omsorg for å spille bra?

Svaret har vært veldig enkelt; det låter rett og slett mer naturlig.

I noen uker nå har jeg hatt Wadax sin entry-level sacd-spiller med innebygget nettverksspiller til

test. For første gang har jeg tatt meg i å begynne å kikke bort på både platespiller og LP-plater og lure på om jeg burde kvitte meg med alt sammen til fordel for en Wadax Studio Player. Det sier egentlig alt.

Wadax-historien

Før jeg går mer i dybden på lyden og selve spilleren, spoler vi tilbake til starten for Wadax. Historien begynte så tidlig som i 1958, da Angel Guadalajara, en ingeniør innen både akustikk, elektronikk og signalprosessering, startet å importere hifi-utstyr i den ypperste klassen til Spania. Målet var å fange å gjenskape den følelsesmessige og fysiske energien ekte live-musikk kunne gi. Denne lidenskapen førte til at Guadalajara startet å forske på reproduksjon av musikk for å forstå prosessen. Så ivrig var han at lidenskapen ble overført til neste generasjon Guadalajara, sønnen Javier.

30 år senere hadde Angel kommer fram til ti kjerneteknologier innen akustikk og signalprosessering for å nå det helhetlige målet om å kunne reproducere musikk slik Guadalajara ønsket.

I 1997 starter Javier Guadalajara jobben med å skaffe seg kompetansen som trengs for virkelig å forstå prosessen fra det analoge til det digitale domenet, men først sju år senere starter Wadax opp med produksjon av en chip kalt musIC som foretar feilkorreksjon for digitalelektronikk. Nye seks år går med til forskning og utvikling før Wadax kan produsere den første musIC-chipen spesielt beregnet for highend-audio.

Da begynner også ballen å rulle fortere. Året etter, i 2011 kommer Wadax Pre1 Phono, en alt-i-ett-forforsterker som inneholder både digital-til-analog- og analog-til-digital-konverter, linjeinnganger og innebygget platespillerforsterker. Det amerikanske bransjebladet Stereophile tester Pre1 og gir den umiddelbart klasse-A-rating. De neste tre årene kommer det først et par aktive høyttalere, før en oppgradert Pre1 med ekstern strømforsyning lanseres i 2014.

I 2017 stiller Wadax opp på München-messa med sin Atlantis-serie av digitale produkter. Det inkluderer en server, en digital-til-analog-konverter og et drivverk. Atlantis er det første produktet som inneholder den nye og forbedrede chipen musIC 2 som Wadax hadde ferdigutviklet ett år tidligere.

I 2019 kommer Wadax Atlantis Reference DAC, og året etterpå kommer den nye Reference Server. Begge får anmeldere over hele kloden til å gå fullstendig bananas.

Men Wadax sine produkter er ikke akkurat billige. Et komplett sett med Atlantis Reference koster mange millioner kroner, inkludert de anbefalte kablene for å koble settet sammen. DACen alene koster mer enn to millioner kroner.

Selv i ambassadestøket i Madrid der Wadax holder til, ville markedet være begrenset. Derfor startet Javier Guadalajara og Wadax å jobbe med en billigere modell som kunne være oppnåelig for flere.

Resultatet ble Wadax Studio Player som ble lansert høsten 2024, og som har kommet til Norge først nå Soundscape har valgt å ta inn Wadax.

Studio Player

Nå skal det vel sies at dersom målet var å lage en budsjett-spiller for massene, så har Wadax bommet fullstendig. I Norge koster Studio Player 520.000 kroner, og dersom du vil ha den eksterne klokka og strømforsyninga som også er en del av Studio-serien, så havner du godt på nordsiden av en million kroner.

Importør Soundscape har sagt at jeg kan få prøve et fullt sett når de får det inn i løpet av høsten, men testen nå, er kun av Studio Player alene.

Årsaken til at selv denne «rimelige» spilleren koster såpass, er at Guadalajara & co ikke har ønsket å inngå noen særlige kompromisser med spilleren verken når det gjelder lydkvalitet eller byggekvalitet. I begge tilfeller er dette noe av det mest gedigne jeg har vært borti. Det visuelle utvendige designet er nok mer en smakssak med de buede sølvgrå aluminiumspartiene i bunnen og toppen av det sorte kabinettet kombinert med displayet som faktisk virker litt lite på fronten av et så stort kabinett. Samtidig har displayet såpass mye informasjon at i hvert fall mine 55 år gamle øyne ikke klarer å lese alt fra lytteposisjon.

Hvorfor spilleren er så diger, tung og kostbar, skjønner man raskt når man leser om oppbygningen av Studio Player. Totalt er det 4500 deler i spilleren. Kabinettet har 620 spesialmaskinerte deler i 14 ulike materialer og legeringer for å kontrollere og redusere resonanser og vibrasjoner. Det er 40 individuelle printkort i boksen, og konstruksjonen er fullstendig dual mono.

Studio Player har den siste typen musIC chip, nå i sin tredje generasjon. Litt enkelt forklart så analyserer musIC 3-chipen det digitale signalet som kommer inn og hvilken degradering av signalet som blir indusert via både strømforsyning, jitter og eventuelle ulineariteter i dac-chipen. Deretter sender musIC 3-chipen et invertert signal av den degraderingen som gjør at det digitale signalet i enden blir fritt for den degraderingen Wadax ikke vil ha der. Totalt krever den algoritmen en datahastighet på nesten 13 gigabyte per sekund, men Wadax hevder at sluttresultatet både kan måles og høres enkelt. Teknologien er for øvrig hentet fra Atlantis Reference DACen.

Rent teknisk tar den opptil 32bit/384kHz i PCM og DSD256, men den har ingen digitale innganger. Det betyr at du for eksempel ikke kan koble til en ekstern harddisk, men om du har slik lagret på nettverket ditt og du har Roon, så kan du avspille lagrede filer via Roon.

Du kan imidlertid koble Studio Player til en ekstern digitalkonverter via AES/EBU, koaksial s/pdif eller BNC s/pdif. I alle tilfellene vil du imidlertid ikke kunne sende ut filer med høyere oppløsning enn 24bit/192kHz.

Det er også tilkobling for klokke og eksternt strømforsyning på baksiden, samt balanserte

XLR-utganger – og kun det. Det oppgis at man kan bestille spilleren med ubalanserte RCA-utganger i stedet, og også med hodetelefonutgang om det er aktuelt.

Det er også inngang for ethernet-kabel, siden spilleren må kobles til nettverket med kabel dersom du skal bruke den som nettverksspiller. Trådløs overføring er ikke mulig.

På fronten sitter et fem-tommers fargedisplay av touch-screen-typen. Det må benyttes når man skal inn i menyen, mens alt annet kan styres fra fjernkontrollen. Du har både Spotify Connect, Tidal Connect og Qobuz Connect, eventuelt kan du strøme via Roon eller UpNp-apper som for eksempel mConnect. Drivverket er også ordentlig solid, og takler både vanlige CD-plater og sacd-plater.

Det er også praktisk at Studio Player kan kobles rett i effektforsterker om det er ønskelig. Spiller du bare digitalt, er det med andre ord ikke behov for en ekstern forforsterker, siden det er volumstyring på displayet og på fjernkontrollen. Vil du- eller må du bruke forforsterker så er det bare å kjøre volumet til topps. Da vil det lyse «line» i displayet.

Det er også verdt å si noe om setup-menyen på Studio Player. En ting er at du kan velge hvor store hopp volumjusteringen skal ha. Jeg satt en stund og irriterte meg over at intervallene var så store når jeg brukte spilleren uten egen forforsterker. Det var før jeg oppdaget at jeg kunne justere intervallene ned fra å hoppe fem og fem trinn, helt ned til ett og ett. Da ble det langt enklere å få riktig lydnivå. Vel så viktig er muligheten til å justere spenningen ut. Der kan du velge mellom 1 volt, 2 volt eller 4 volt. Ifølge Wadax blir det mer trøkk jo høyere spenning, mens lyden blir litt mykere om du setter den til 1- eller 2 volt. I mitt oppsett endte jeg på 4 volt, da jeg synes anlegget mitt hadde godt av litt trøkk. Mer uvanlig er det at man kan stille

inn utgangsimpedansen fra spilleren. Her kan du velge alt fra 0,4 Ohm til 600 Ohm. Også her hevder Wadax at man kan justere etter eget forgodtbefinnende, og der høyere impedans gir «smoother» lyd. Jeg synes ikke forskjellen er enorm, men en orliten variasjon blir det når man går fra motstand til motstand. Selv endte jeg på 8,2 Ohm som jeg synes ga meg en fin blanding av trøkk og glatthet i lyden.

Lyden

At analogfreakene bak Soundscape har blitt distributør av Wadax sine digitale produkter, var ikke vanskelig å skjønne når jeg koblet opp Studio Player. Den låter nemlig så fenomenalt at det er liten vits å begynne å krangle om digital kontra analog lyd.

Uansett om jeg spilte cd, sacd eller benyttet den innebygde nettverksspilleren på Tidal eller Qobuz, så ble jeg sittende med et digert smil om munnen.

En ting er at Studio Player henter ut det som finnes av informasjon på platene og fra de ulike

filene. Det må man nesten forvente fra et produkt som koster nesten like mye som min elektrisk SUV. Det er hvordan alle disse detaljene settes sammen og presenteres som en musikalsk helhet som virkelig bergtar. Jeg har nemlig hørt detaljer fra plater her som jeg ikke har lagt merke til tidligere, men jeg har også hørt en kroppslighet og naturlig gjengivelse av musikken som jeg trodde var umulig å få fra digital musikkgjengivelse.

Sammenlignet med min egen digitalrigg fra Naim, så åpner det seg opp på en helt annen måte med Wadax som signalkilde. På Wilma Flood sin fantastiske *Horses of War* er det enklere å følge bassen i introen. Det er som det er mer plass mellom hvert anslag, og stemmen til Christian Kjellvander er enda mer skarpskåret i lydbildet. Han står rett og slett mer fram. Bredden og dybden i lydbildet vokser også, og dynamikken blir enda bedre. Når jeg kobler ut NAIM NSC222 fullstendig fra kjeden og kjører Studio Player rett i NAIM NAP250 skjer det enda mer. Lyden blir klarere, dynamikken enda mer eksplosiv og jeg får enda

sortere bakgrunn og mer mikrodetaljer. Å bytte tilbake til NAIM NSC222 og strømme direkte fra den blir nesten som å gå fra en fargesprakende virkelighet til en litt gråere og kjedeligere hverdag. Det til tross for at jeg hele tiden har synes lyden fra NAIM-settet har vært utrolig bra.

Med Wadax Studio Player er det nemlig liten tvil om at lista er lagt betydelig høyere. Bassen er verdt et kapittel for seg selv. Den har en kraft og tilstedeværelse jeg tror jeg aldri har hørt maken til før. Det er ingen steril og anemisk bass-kraft, men en slags naturlig urkraft. Hadde det vært en bil jeg skulle beskrevet, ville jeg sagt at den hadde et ekstremt høyt dreiemoment. Det er nemlig full kontroll, og en følelse av at den fikser alt uten å anstrenge seg. Hadde det vært en forsterker, ville jeg sagt at dette er lyden av klasse A, der all strømmen ligger klar til bruk hele tiden. Samtidig låter det i mangel av et bedre uttrykk veldig organisk, slik jeg til nå kun har forbundet med avspilling av LP-plater og spolebånd. Til det siste, så er nok dynamikken på de beste spolebåndutgivelsene enda råere, men Wadax Studio Player er nærmere enn alt annet digitalt jeg har lyttet til.

Oppover i mellomtonen nyter også lyden godt av den urkraften Studio Player besitter. Det er en herlig kroppslighet og pondus i nedre mellomtone, og en gjennomsiktighet som gjør at du kan lytte langt inn i opptakene. Her har Wadax lykkes ekstremt godt med å fjerne alt som ikke er rene musikk-signaler, slik at du får høre hver minste detalj. Likevel opplever jeg ikke at spilleren overfaller deg med detaljer. De bare er der som en helt naturlig del av helheten, men om du ønsker å fokusere på mikrodetaljer i musikken, så er det bokstavelig talt ingenting i veien for det.

Det samme skjer oppover i diskanten. Det er luftig, det er fullt av energi, det er transparent, det er detaljrikt, men først og fremst blir det gjengitt så naturlig at man nærmest må skru om hjernen til å plukke ut den delen av musikkens helhet.

Hvis du da legger til at Wadax sin evne til å eliminere forvrengning og mikroskopisk støy, bidrar til et digert og presist lydbilde, så er vel det meste sagt om denne gedigne spilleren.

Konklusjon

En Wadax Studio Player koster ekstremt mye penger, men når jeg vet hva min egen platespillerrigg koster, så er faktisk prisen på Studio Player ikke så ublu som man kanskje skulle tro. I tillegg er jo en kombinert cd-spiller, sacd-spiller og digital forsterker langt enklere å bruke og ikke minst få til å låte optimalt enn en platespiller med to tonearmer, to pickuper og en ekstern riaa. Her er det bare å sette den digre boksen i racket, koble til signalkabler og strøm og trykke «play». Enklere blir det ikke, og når lyden også er helt magisk, er det umulig ikke å bli fullstendig forført. Så hvis vi skal vende tilbake til fotballmetaforene jeg begynte testen med, så har Wadax med sin Studio Player klistra ballen rett i krysset lydmessig. Heldige er de som har økonomi til å kunne skaffe seg en.

VI LIKER:

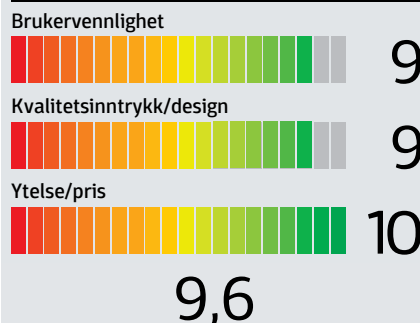
- Magisk lydkvalitet
- Kan kobles rett i effektforsterker
- Mange innstillingsmuligheter

VI LIKER IKKE:

- Ingen designbombe
- Kun kablet nettverkstilgang
- Prisen gjør den uoppnåelig for de fleste

STEREO+ MENER: Det første digitale produktet som får meg til å tenke at det går an å klare seg uten platespiller. Det sier alt.

KARAKTERER

Stereo+

SPEIELT ANBEFALT

Wadax Studio Player

Wadax Studio Player

PRIS: Kr. 520.000,-
IMPORTØR: Soundscape
LINK: www.soundscape.no